

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 16 maja 1956 r.

Nr 13

TRESC:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

64 — z dnia 14 maja 1956 r. w sprawie uposażenia pracowników zatrudnionych w Ministerstwie Kolei . . . 79

ROZPORZĄDZENIA:

65 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 26 kwietnia 1956 r. w sprawie siedziby Sądu Powiatowego w Belchatowie . . . 80

66 — Ministra Zdrowia z dnia 18 kwietnia 1956 r. w sprawie wykonywania czynności fachowych w aptekach oraz specjalnych kwalifikacji wymaganych od pracowników aptek . . . 80

67 — Ministra Zdrowia z dnia 30 kwietnia 1956 r. zmieniające rozporządzenie z dnia 16 kwietnia 1951 r. w sprawie zasad i trybu postępowania w zakresie przejmowania aptek na własność Państwa . . . 81

68 — Ministra Zdrowia z dnia 11 maja 1956 r. w sprawie przerywania ciąży . . . 81

64

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 14 maja 1956 r.

w sprawie uposażenia pracowników zatrudnionych w Ministerstwie Kolei.

Na podstawie art. 2 ust. 1 dekretu z dnia 18 czerwca 1951 r. o stosunku służbowym, uposażeniu i zaopatrzeniu emerytalnym pracowników Ministerstwa Kolei (Dz. U. Nr 34, poz. 260) oraz art. 2 dekretu z dnia 21 kwietnia 1954 r. o niektórych prawach i obowiązkach pracowników kolejowych (Dz. U. Nr 16, poz. 59) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie stosuje się do pracowników Ministerstwa Kolei objętych dekretem z dnia 18 czerwca 1951 r. o stosunku służbowym, uposażeniu i zaopatrzeniu emerytalnym pracowników Ministerstwa Kolei (Dz. U. Nr 34, poz. 260).

2. Rozporządzenie nie dotyczy pracowników Ministerstwa Kolei wynagradzanych na podstawie uchwały nr 192 Rady Ministrów z dnia 16 kwietnia 1956 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w centralnych zarządach i zarządach (Monitor Polski Nr 33, poz. 412).

§ 2. Ustala się dla poszczególnych grup następujące kwoty uposażenia zasadniczego:

grupa uposażenia	miesięcznie zł
1	2.200
2	1.830
3	1.530
4	1.270
5	1.050
6	900
7	800
8	730
9	680
10	630
11	590
12	550

§ 3. Pracownikom wymienionym w § 1 ust. 1 nie przysługuje dodatek lokalny (stołeczny).

§ 4. 1. Prezes Państwowej Komisji Etatów na wniosek Ministra Kolei dostosuje „Tabele stanowisk w Ministerstwie Kolei”, stanowiącą załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 czerwca 1951 r. w sprawie ustalenia stanowisk służbowych i zaszeregowania do grup uposażenia pracowników Ministerstwa Kolei (Dz. U. Nr 34, poz. 261), do zasad zaszeregowania poszczególnych stanowisk służbowych przewidzianych rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie ustalenia stanowisk służbowych i zaszeregowania do grup uposażenia pracowników państwowych, podlegających ustawie o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. Nr 14, poz. 92).

2. Prezes Państwowej Komisji Etatów na wniosek Ministra Kolei dostosuje tabele uprawnień do dodatków funkcyjnych i służbowych dla pracowników Ministerstwa Kolei, ustalone w §§ 2 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 czerwca 1951 r. (Dz. U. Nr 34, poz. 262 z późniejszymi zmianami), do zasad przewidzianych rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dodatków funkcyjnych i służbowych dla pracowników państwowych (Dz. U. Nr 14, poz. 94).

§ 5. Pracownicy Ministerstwa Kolei, wykonujący czynności analogiczne jak robotnicy innych ministerstw i urzędów centralnych otrzymujący wynagrodzenie ryczałtowe, są wynagradzani według zasad określonych w przepisach regulujących ryczałtowe wynagrodzenie pracowników państwowych zatrudnionych w ministerstwach i urzędach centralnych.

§ 6. Pracownik zaszeregowany do grupy wyższej niż najwyższa, przewidziana dla zajmowanego stanowiska zgodnie z przepisem § 4 ust. 1, zachowuje na czas zajmowania dotychczasowego stanowiska dotychczasową grupę uposażenia z

kwotą uposażenia zasadniczego w wysokości określonej w § 2 oraz dodatek funkcyjny (służbowy) w dotychczasowej wysokości.

§ 7. Pracownicy zatrudnieni w Departamencie Zagranicznym Ministerstwa Kolei na stanowiskach, których wykaz ustali Minister Kolei w porozumieniu z Prezesem Państwowej Komisji Etatów, otrzymują dodatek za znajomość języków obcych na zasadach przewidzianych przepisami w sprawie dodatków do uposażenia za znajomość języków obcych dla niektórych pracowników Ministerstwa Finansów.

§ 8. Tracą moc uchwały: nr 47 Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 1953 r. w sprawie stawek uposażenia zasadniczego

pracowników Ministerstwa Kolei (Monitor Polski Nr A-4, poz. 39) i nr 357 Rady Ministrów z dnia 18 czerwca 1951 r. w sprawie ryczału premiowego dla pracowników Ministerstwa Kolei (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-56, poz. 735 i z 1953 r. Nr A-4, poz. 39).

§ 9. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Kolei, Ministrowi Finansów oraz Prezesowi Państwowej Komisji Etatów.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1956 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

65

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 26 kwietnia 1956 r.

w sprawie siedziby Sądu Powiatowego w Belchatowie.

Na podstawie art. 5 § 1 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1950 r. Nr 39, poz. 360) zarządza się, co następuje:

§ 1. Sąd Powiatowy w Belchatowie przenosi się z tym-

czasowej siedziby w Piotrkowie Trybunalskim do stałej siedziby w Belchatowie.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: w z. *T. Rek*

66

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 18 kwietnia 1956 r.

w sprawie wykonywania czynności fachowych w aptekach oraz specjalnych kwalifikacji wymaganych od pracowników aptek.

Na podstawie art. 4 ust. 2 i art. 6 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o aptekach (Dz. U. Nr 1, poz. 2) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przy samodzielnym wykonywaniu w aptece czynności fachowych w pełnym zakresie (art. 4 ust. 1 ustawy o aptekach) wolno zatrudniać:

- 1) osoby, które ukończyły studia farmaceutyczne w polskiej szkole wyższej lub studia za granicą uznane w Państwie Polskim za równorzędne (magistrowie farmacji), jeżeli po ukończeniu studiów pracowały w aptece społecznej, szpitalnej (sanatoryjnej) lub kolejowej przez jeden rok w wymiarze 42 godzin tygodniowo pod nadzorem osoby posiadającej prawo samodzielnego wykonywania w aptece czynności fachowych w pełnym zakresie;
- 2) prowizorów farmacji;
- 3) aptekarzy aprobowanych, tj. osoby, którym na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem 8 stycznia 1951 r. zostały wydane upoważnienia do wykonywania zawodu aptekarskiego;
- 4) pomocników aptekarskich;
- 5) asystentów aptecznych, tj. osoby, które złożyły egzamin tyrocynalny przy gremiach aptekarskich lub uzyskały świadectwo ze złożonego wstępnego egzaminu farmaceutycznego.

§ 2. 1. Przy wyrobie i wydawaniu leków w aptekach społecznych, szpitalnych (sanatoryjnych) i kolejowych oraz w punktach aptecznych III typu wolno zatrudniać techników farmaceutycznych, tj. osoby, które:

- 1) ukończyły liceum farmaceutyczne lub technikum farmaceutyczne albo

2) nabyły uprawnienia technika aptecznego (§ 3 ust. 1) i wykształcenie na poziomie 11 klas szkoły ogólnokształcącej oraz złożyły z wynikiem dodatnim egzamin na technika farmaceutycznego według programu i na zasadach określonych przez Ministra Zdrowia.

2. Technika farmaceutycznego wolno zatrudniać przy samodzielnym wykonywaniu czynności określonych w ust. 1, jeżeli po ukończeniu liceum (technikum) bądź złożeniu egzaminu pracował w aptece społecznej, szpitalnej (sanatoryjnej) lub kolejowej przez 2 lata w wymiarze 42 godzin tygodniowo pod nadzorem osoby posiadającej prawo samodzielnego wykonywania w aptece czynności fachowych w pełnym zakresie.

§ 3. 1. Przy wykonywaniu w aptece społecznej, szpitalnej (sanatoryjnej) lub kolejowej czynności fachowych w zakresie określonym w ust. 2 wolno zatrudniać techników aptecznych, tj. osoby, które złożyły egzamin na technika aptecznego w trybie rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 17 czerwca 1952 r. w sprawie wykonywania czynności fachowych w aptekach otwartych oraz specjalnych kwalifikacji fachowych wymaganych od pracowników tych aptek (Dz. U. Nr 30, poz. 205).

2. Do zakresu czynności fachowych, które może wykonywać technik apteczny, należą:

- 1) sporządzanie i wydawanie leków nie zawierających w swym składzie trucizn i środków odurzających — pod nadzorem osoby posiadającej prawo samodzielnego wykonywania czynności fachowych w pełnym zakresie;
- 2) wykonywanie czynności pomocniczych z zakresu sporządzania leków nie zawierających w swym składzie trucizn i środków odurzających,